

BIBLIOTECA COMUNALE
DI ENNA

BIBLIOTECA COMUNALE DI ENNA

101. Giuseppe. 1712. 101

~~Q. 0. 00.~~

Di Giuseppe Alessi d'Enna

CICERO. DE SENECTUTE.

De Amicitia. Paradoxon primum

TITUS siquid ego adiutor
curam ue leuasse. Que nunc
te coquit et uersat in pecto-
re fixa / et qua deprimetis
eccequid erit premii. Licet
enim mihi atque uersibus is-

dem te affari quibus affatur flaminium ille
uir haud magna cum re. Sed fidei plenus. Quia
certo scio non ut flaminium sollicitari te. Ti-
te sic noctesque dies. Noui enim moderationem an-
te equitate teque non cognomen solum athenis
deportasse sed humanitate et prudentia intelli-
go. et in suspitor rebus huiusdem quibus me
ipsum interduum grauius commouere / quam con-
sola-
tio et maior est et in aliud tempus differenda. Nunc
autem mihi unum est de senectute aliquid ad te
conscribere. Hoc autem onere: quod mihi tecum
commune est aut iam urgentis: aut certe aduer-
tantis senectutis et te et me ipsum leuari uolo.
et si id modice ac sapienter sic omnia et ferre et
latius certo scio. Sed mihi cum de senectute ali-
quid uellem scribere tu occurrebas dignus com-
munere: quo uterque nostrum comiter uteretur. Mihi qui-
dem ita grata fuit huius libri compositio: ut non modo
omnis abstergeret senectutis molestias. Sed et effere

DIENNA
BIBLIOTHECA
COMUNALE

Similes

vit mollem et iocundam senectutē. Nūq̃ igit̃
tatis digne laudari poterit plura: cui q̃pareat
omne t̃ps etatis sue sine molestia possit dege-
re. Si de ceteris et dixim⁹ et saepe dicemus.
Hūc librū adre de senectute misimus: omnē
aut̃ simonē attribui nō tythono ut aristochē?
ne parū auctoritatis eēt fabula. s. m. Catoni
seni quo maiore auctoritatē haberet oratio:
apud quē. L. elii. et scipionē fecim⁹ admiran-
tes: q̃ n̄ tam facile senectutē fecerāt ferat:
hūq̃ eum respondentē. Qui si uidebit̃ erudit⁹
disputare q̃ cōsueuerit insuis libris: attribuito
litteris grecis: quaz̃ constat eū peritissimū fu-
isse in senectute. Sed qd̃ plura opus est: tam
m. ip̃i Catonis sermo omnem nostrā explicabit
de senectute sententiam: ~ ~ ~

aepaniū admirari soleo cū hoc. c. lēlio cū
ceteraz̃ rerū tuā excellentē m. Cato p̃fectā
q̃ sapientā: n̄ uel maximo q̃ nūq̃ senectutē
tibi graue ē sensim: que plerūq̃ senib⁹ sic
est odiosa ut onus se ethna graui⁹ dicat sus-
tinere. Rem haud sane scipio et lēli dif-
ficilem admirari uidemini. Quib⁹ enī nihil
est impis op̃is: ad bene beateq̃ uiuēdū hīs
oīs etat⁹ grauis est: Qui aut̃ oīa bona a se
oīs petūt: hīs nihil pōt uideri malū: quod
naturę necessitas afferat. Quo ingrie ē in-

primis senectus: quā ut adipiscat̃ oēs exoptat:
eandem accusant adepti: tanta stultitia in-
constantia atq; pūstas. obrepere aut̃ eā aiunt
cicī q̃ putasset. primū quis cogit eos falsum
putare: q̃ cicī adolescentie senectus: q̃ pue-
ritie odolēcentia obrepit. Deinde qui minus
gravis eet hīs senectus si octingentesimū an-
num ageret q̃ octogesimū. Pretita. N. etas
q̃uis longa cū fluxisset nulla consolatione pōt
p̃mulcere stultam senectutē. Quo circa si
sapiam̃ meam admirari soletis quē utinam
digna eet opinione uestra uestreq; cognomine:
In hoc sapientes sumus q̃ naturā optimā du-
cem sequim̃ eiq; paremus: a qua nō uerissi-
mile cū ceteris partes aetatis bene descripte sit
extremū addum tamq̃ ab inerti poeta esse
neglectum. Necesse fuit ēē aliqd̃ extremum.
et tamq̃ in arborū bacis terreq; frugibus
maturitatē tempestiua quasi uictum: et ca-
ducū quod ferendū est moliter sapienti. Quid
N. est aliud gigantū more bellare cū diis ni-
si natē repugnare. At qui Cato nobis gra-
tissimū feceris ut et p̃ Scipione pollicear: si
qm̃ speramus et uolumus fieri senex: multo-
ante didicerim̃ quā rationib; facillime ingra-
uescentē etatem ferre possim̃ ac iam uero leli-
p̃stim̃ tuiq; uestri ut dicis gratū futurū est.

olumus sane ni molestū est Cato tamq̃ longam
aliquam uiam confeceris: quam nobis quoq; in-
grediendū sit: istuc quo prouenisti uidere +
quale sit. . . faciam ut patero leli. Sepe .n.
int̃m querellis meorū equaliū . pares .n. cū
paribus ueteri puerbio facillime cōgregant̃:
quas . C. Salinator: quas . sp. albinus: Noīes
consulares nostri fere aequales: deplorare solebāt:
tū q̃ uoluptatibus carerent sine quib' uitam
nullam ēē putarēt: tū q̃ spernerent ab hiis
a quibus essent coli soliti: Qui mihi nō tident̃
accusare qd̃ ēēt accusandū. Nam si senectutis
culpa accideret: eadem mihi usu reliquisq; ma-
iorib' natu: quorū cognoui senectutē sine que-
rella: qui se elibidinū uinclis laxatos nō moleste
ferent: nec a suis despicerent. Sed oīum istius-
mōi querellarū īmorib' est culpa nō est ī etate.
Moderati .n. et nō difficiles: nec inhumani senes
tollerabilem agūt senectutē. Importunitas aut̃
et īhumanitas oī etati molesta est. . . Est ut di-
cis Cato. Sed fortasse dixit quispiā tibi pp opes
et copias: et dignitatē tuā: tollerabilem senectu-
tem uideri. id aut̃ nō posse multis contingere.
Est . . . Est . . . quidem aliud Leli. Sed nequaquā in-
iurio st̃ oīa. ut themistocles fert̃ cui dā seruis in-
iurio respondisse: cū ille dixisset nō sua sed pa-
trie gloria splendore assequitū. Nec hercle īqt

si ego scriphius essem ignobilis: nec tu si atheniē-
sis fuisses clarus: aut nūq̄ fuisses. Quod eodē
modo de senectute dici pōt. Nec n. ī sūma iopia
leuis ēē senectus pōt. nec quidē sapienti nec qui-
dem insipienti ēē ī sūma copia nō grauis. Ap-
tissima sūt oīo Scipio et Leli arma senectutis ar-
tes exercitationes q̄ uirtutū: que iōi etate cul-
te: cū diu multūq̄ uixeris mirificos efferūt fruc-
tus: nō solū. q̄ nūq̄ deserūt nec extremo t̄p̄e eta-
tis quidem: q̄q̄ id quidem maximū est. Verū
ē quia cōscia uite bñ actē: multorūq̄ bñfactorū
recordatio iucūdiissima est. Ego quātum ma-
ximū qui tarentū recepit: senem adolescens
ita dilexi ut equalem. Erat enī ī illo hoīe comi-
tate dulcedine q̄ morū condita grauitas. Nec
senectus mores īmutauerat: q̄q̄ colere coepi
nō admodū grandē natu: sed iam etate puectū.
Annū. n. postq̄ ego sum nat' p̄mū cōsul fuerat:
Cumq̄ eo quarto consule adolescentulus miles
capuam profect' sum: quintoq̄ anno post taren-
tum questor: deinde edilis: quadriēnio post
factus sum p̄tor. Quē magistratū gessi cōsu-
lib' tuditano et cetego. Tum eodē ille admo-
dū senex suator legis cinthie de donis et mu-
neribus fuit. Hic et bella gerebat ut adolescēs
cū plane grandis esset: et hanibālē iuueniliter
exultantē sua p̄cientia moliebat: de quo p̄clare